

- a. Postanowienie zostało wydane bez wyznaczenia naszemu mandantowi terminu do dowiedzenia zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej, które spowodowały opóźnienie w wysłaniu papierowej wersji skargi; oraz
 - b. W niniejszej sprawie faktyczne bowiem doszło do zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności.
2. Niewłaściwa wykładnia art. 43 § 6 regulaminu postępowania.
 3. Zastosowanie z mocą wsteczną na niekorzyść wnoszącej odwołanie nowych przepisów regulaminu postępowania, które weszły w życie w dniu 1 lipca 2015 r., do stanu faktycznego, który powinien podlegać przepisom wcześniej obowiązującego regulaminu postępowania.

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 24 czerwca 2015 r. w sprawie T-527/13
Włochy/Komisja, wniesione w dniu 3 września 2015 r. przez Komisję Europejską**

(Sprawa C-467/15 P)

(2015/C 406/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i P. Němečková, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Włoska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 24 czerwca 2015 r., notyfikowanego Komisji tego samego dnia, w sprawie T-527/13 Włochy/Komisja;
- Oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji i obciążenie Republiki Włoskiej kosztami obu instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Sąd dokonał niezgodnej z prawem interpretacji i przekwalifikowania drugiego zarzutu podniesionego w pierwszej instancji. W ten sposób naruszył zasadę dyspozytywności i zakaz uwzględniania z urzędu zarzutu dotyczącego materialnej legalności decyzji, którego skarżąca nie podniosła we właściwym czasie w skardze.
- 2) Sąd naruszył art. 108 TFUE i art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾ w odniesieniu do pojęć nowej pomocy i pomocy istniejącej. W szczególności błędnie przyjął, że pomoc można uznać za istniejącą pomimo naruszenia jednego z warunków nałożonych w decyzji w sprawie zgodności pomocy. W ten sposób postąpił niezgodnie z utrwalonym orzecznictwem, zgodnie z którym samo naruszenie takich warunków prowadzi do powstania nowej pomocy, a w braku nowych okoliczności faktycznych, które podlegałyby innej ocenie, uzasadnia nową decyzję stwierdzającą niezgodność pomocy.

Poza tym po prawidłowym oddaleniu zastrzeżenia dotyczące rzekomego braku uzasadnienia Sąd zaprzeczył tej ocenie, zarzucając Komisji, że nie wykazała, iż naruszenie warunku miało wpływ na istotę systemu zatwierdzonego przez Radę, i na tej podstawie błędnie przyjął, że może stwierdzić nieważność części decyzji z powodu naruszenia prawa.

Sąd nie uwzględnił należycie równowagi instytucjonalnej między Radą a Komisją określonej w art. 108 TFUE. W sytuacji gdy Rada, stanowiąc jednogłośnie, korzysta z uprawnienia do stwierdzenia w drodze wyjątku zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym, lecz podporządkowuje to stwierdzenie spełnieniu określonych warunków, nie jest rolą Komisji ustalanie, czy te warunki są faktycznie istotne i czy można nie uwzględnić ich niewypełnienia.

- 3) Sąd naruszył art. 108 TFUE i art. 4, 6, 7, 14 i 16 rozporządzenia nr 659/1999 w odniesieniu do procedur mających zastosowanie do nowej pomocy i do pomocy wdrożonej z nadużyciem prawa.

Stwierdziwszy wpieryw, że niezachowanie przez państwo członkowskie warunków ustanowionych przy zatwierdzeniu pomocy stanowi formę bezprawnego wdrożenia takiej pomocy, Sąd wykluczył następnie znaczenie przepisów dotyczących procedury kontroli pomocy wdrożonej z nadużyciem prawa w oparciu o fakt, że Komisja nie oparła na nich swej decyzji, i o argument, że pojęcia nowej pomocy i pomocy wdrożonej z nadużyciem prawa wzajemnie się wykluczają. Tymczasem w zakresie, w jakim ma to tutaj znaczenie, przepisy dotyczące pomocy wdrożonej z nadużyciem prawa są takie same jak przepisy dotyczące nowej pomocy. Sąd naruszył więc prawo, orzekając częściowe stwierdzenie nieważności decyzji na podstawie błędu w kwalifikacji pomocy, który nie miał konsekwencji prawnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Linz (Austria)
w dniu 7 września 2015 r. – Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR/Eugen Adelsmayr**

(Sprawa C-473/15)

(2015/C 406/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht Linz.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR

Strona pozwana: Eugen Adelsmayr

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ustanowiona w art. 18 TFUE zasada niedyskryminacji powinna być interpretowana w ten sposób, że w przypadku, gdy państwo członkowskie w swoim porządku prawnym zawiera postanowienie takie jak art. 16 ust. 2 niemieckiej Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (ustawy zasadniczej dla Republiki Federalnej Niemiec), które przewiduje zakaz ekstradycji własnych obywateli do innych państw, należy ją stosować również do obywateli innych państw członkowskich, którzy przebywają w danym państwie członkowskim?